

DIUMENGE, 23 DE NOVEMBRE DEL 2025 | NÚMERO 14.865 ANY XLVIII | 1,70 EUROS

DIRECTOR: JOSEP LLUÍS MICÓ
www.regio7.cat
PRENSA IBERICA

Regió7

Bages, Berguedà,
Solsonès, Moianès,
Lluçanès, Cerdanya,
Alt Urgell, Anoia i
Baix Llobregat Nord

EL DIARI DE LA CATALUNYA CENTRAL

Aquest diari utilitza paper reciclat en el 80,5%

Incordis i Commoners PÀGINA 41

Les cançons de lluita no deixen
cap cadira lliure al Conservatori

Christmas Market PÀGINA 6

El mercat de Nadal d'Abadal fa el
ple amb més de 3.000 visitants

Un projecte amb BBVA

Francisco Rey:

«La millor assegurança és la que
et permet viure sense por al futur»

AVUI, A LA PÀGINA 25

Oscar Bayona

Manresa reuneix joves
estudiants apassionades
per la matèria perquè en
siguin referents a les seves
escoles i instituts

PÀGINES 2 I 3

JOAN GARCIA GIMÉNEZ

President de la Unió
Gitana de Manresa

«Em dol
moltíssim
que es digui
gitano a algú
que roba
encara que
no ho sigui»

PÀGINES 16 I 17

Oscar Bayona

BÀSQUET

105 UNICAJA
82 BAXI MANRESA

Trenta punts en
deu minuts deixen
sense opció al Baxi

Mariano Pozo/ACB Photo

PÀGINES 36 I 37

Oscar Bayona

INAUGURACIÓ

Focs d'artifici per celebrar
que les Cots ja té la gespa

PÀGINA 4

INVESTIGACIÓ A ALT URGELL

Una forta hemorràgia
va delatar la mare
inculpada per la
mort del seu nadó

PÀGINA 8

PROVA EN 12 CAPITALS DE COMARCA

Pla per impulsar el comerç
local del centre de Manresa,
Berga, Igualada i la Seu

PÀGINA 5

EDUCACIÓ EN CLAU FEMENINA

Manresa reuneix joves enamorades de les matemàtiques perquè en siguin referents

Una quarantena de noies que es troben cursant l'ESO o el Batxillerat van trobar-se durant tota la jornada d'ahir a la capital del Bages per resoldre problemes matemàtics i fer pinya en un món encara molt masculí

MARC LLOHIS
Manresa

Factorials, trigonometria, logaritmes... tots aquests conceptes, i sobretot el camí que han de recórrer per resoldre'ls són els pals de pal·ler per a totes les adolescents que ahir es van reunir a Manresa en la primera trobada del programa «Ambaixadores de les Matemàtiques». Una iniciativa que impulsa la Societat Catalana de Matemàtiques i que va reunir a la capital del Bages una quarantena de joves que cursen entre segon d'ESO i segon de Batxillerat que s'enfronten a les dificultats que representa estar molt interessades per un món, el de les carreres científiques, encara massa masculí.

Precisament un dels aspectes que destaca l'organització «és la necessitat de crear una base de mentors» explica Montserrat Alsina, presidenta de la Societat Catalana de Matemàtiques. No només de grans professionals que hagin aconseguit fer-se un nom entre les millors del seu camp, «sobretot cal que en etapes molt primerenques, a primària, les nenes no tinguin por de les matemàtiques. S'ha d'eliminar el biaix en aquesta etapa formativa perquè és el diferencial. Les noies han de po-

Les sis participants més grans de les jornades resolen un dels problemes que els plantejaven

der fer allò que vulguin i entendre que les matemàtiques són un llenguatge que no limita, sinó que enforteix».

En aquest mateix sentit, Alsina insisteix que «volem que moltes d'aquestes noies deixin de tenir inseguretats en elles mateixes». Ja que no només cal tenir en compte

la possible síndrome de l'impostor que pot sentir un estudiant quan se li reconeix un talent que el situa per damunt de la resta, sinó que també s'hi afegeixen tots aquells dubtes que les envaeixen pel simple fet de ser dones en un entorn on falten referents. És per això que per primera vegada s'ha decidit

impulsar el programa «Ambaixadores de les Matemàtiques». Una iniciativa que convertirà totes aquestes joves que durant tot el dissabte van estar resolent problemes i practicant alguns dels exercicis de les darreres proves Cangur o l'Olimpiada Matemàtica, en mentores per totes les nenes de les

seves escoles de primària per mirar de normalitzar d'una vegada per totes la presència de les dones en aquest sector del coneixement.

Una jornada per trencar el gel

La d'ahir a Manresa va ser una jornada introductòria, la primera que celebra el programa perquè de mica en mica la seixantena d'integrants es vagin coneixent entre elles. I el cert és que aquest propòsit s'ha complert amb èxit, ja que no hi havia punt de comparació amb la manera com parlaven les unes amb les altres a dos quarts de deu del matí, quan pujaven per primera vegada les escales de l'edifici de la UPC, a com s'acomodaven a tocar de les set de la tarda al Museu de l'Aigua i el Tèxtil.

Durant tota la jornada no només van fer noves amigues, sinó que a més van poder continuar formant-se en la seva passió: resoldre problemes matemàtics. Primer, amb diverses activitats amb grups que des de l'organització s'han fet coincidir amb les activitats del 7 de Mates i Anem x + matemàtiques. Dues propostes que es fan de manera periòdica i que agrupen diversos amants de les matemàtiques a la regió.

Però el plat fort venia durant i després del dinar. Després de posar-se a prova amb problemes i

El camí per resoldre el problema és la seva veritable motivació

Tot i que en els exercicis matemàtics es tendeix a valorar el resultat final, algunes de les participants prefereixen gaudir del procés

M. L.
Manresa

Contràriament a allò que es podria pensar d'entrada, a les noies més grans que van participar de la iniciativa «Ambaixadores de les Matemàtiques» el que més les atrau quan s'enfronten a un problema

no és necessàriament la solució, sinó el camí a seguir per arribar-hi. És una circumstància d'entrada sorprenent, tot i que a mesura que es parla amb elles, té tot el sentit del món. Les matemàtiques són avorrides quan de l'únic que es tracta és de repetir fins a l'extenuació una mateixa fórmula, però el que incentiva de veritat totes

aquestes noies a continuar formant-se és entendre els processos dels diferents càlculs per resoldre un mateix problema per vies diferents.

Aquí, reconeixen, torna a ser especialment rellevant el fet de «tenir bons professors que no es conformin amb que resolguis un problema, sinó que l'entenguis».

D'històries n'hi ha gairebé una per participant, però sobta saber que «durant primària em pensava que no se'm donaven bé, però gràcies a com un professor em va explicar com funcionaven les mates, va canviar tot. Em van començar a agradar i fins i tot em recomanava llibres per llegir que m'havien estat molt útils», explica una d'elles deixant de banda la vergonya.

Un altre de les problemàtiques que assenyalen les alumnes amb més trajectòria al sistema educatiu és precisament el nivell dels exercicis que han de fer a classe: «Fins ara a Batxillerat el nivell era bastant baix, tot el que fèiem ja ho havia fet anys abans en tallers» reconeix una altra. Uns segons després, es torna a animar una al-

Les participants van fer activitats a la tarda

Diumenge, 23 de novembre de 2025

jocs, les participants de la iniciativa van poder conèixer les dues referents. En aquesta primera sessió del projecte van ser l'Andrea i l'Ainoa. La primera, una científica de dades que crea metodologies estadístiques noves en l'àmbit de la biociència; i la segona, que investiga models matemàtics que evolucionen amb el pas dels anys, un 'caos' que explica circumstàncies climatològiques, del comportament dels líquids, o del moviment dels planetes. Amb elles van poder parlar durant una bona estona abans de cloure la jornada amb un escape room.

A la cloenda d'aquesta primera jornada hi va participar la directora general de Cures, Organització

La iniciativa pretén que aquestes noies transmetin la seva passió a companyes dels seus centres

La quarantena d'adolescents que hi van participar van poder conèixer dues joves referents

del Temps i Equitat en els Treballs del Departament d'Igualtat i Feminisme de la Generalitat de Catalunya, Saray Espejo, que va valorar molt positivament «que les noies del sector de l'STEM facin xarxa i treballin plegades. La veritat és que fa molt de goig veure -les amb tantes capacitats de difondre el coneixement i que el puguin transmetre perquè és molt important demostrar a les nenes més petites que el talent no té gènere».

Oscar Bayona

tra participant de la iniciativa: «En el meu cas, des de petita competia amb altres companys per veure qui treia millor nota, però fins que no vaig tenir un professor que em transmetia el seu amor per les mates, no em vaig adonar que tenia més capacitats. Fins i tot em donava reconeixement, ja que li plantejava possibilitats que no havia pensat».

Tot el contrari de la quarta de les adolescents que va trencar el seu silenci: «Tot i guanyar tres vegades les proves Cangur, m'he trobat amb diversos professors i companys de classe que em posaven impediments» apunta sense amagar una certa preocupació.

ARIAN MARTÍN

Escola Galí Bellesguard de Barcelona

«No m'agrada que es pensi que són per a gent friqui»

M. L. Manresa

Arian Martín és una altra enamorada de les matemàtiques. En el seu cas, la relació ve de lluny, ja que com ella mateixa reconeix «me'n vaig enamorar a sisè de primària, gràcies a un professor que em va saber transmetre la seva passió». Potser aquesta circumstància que la van fer caure en la temptació que

representen els logaritmes i la trigonometria és el que fa que sigui una ferma defensora de compartir amb la resta de companys la seva passió: «No m'agrada que la gent es pensi que les mates són avorrides o per gent friqui».

En la seva experiència, el biaix de gènere existeix, però «és perquè moltes noies no volen destacar i que les vegin com una 'nerd' de les pel·lícules americanes». De fet,

«no m'ha importat mai que hi hagi més nois que noies, també em porto molt bé amb els nois que destaquen a classe, així que he tingut aquesta sort». A més, «m'agrada poder difondre que a tothom li poden agradar les mates si s'hi esforcen» conclou.

Quant a com afrontar el seu futur professional, té clar que l'elecció serà cap a una carrera de ciències: «M'agraden les mates, però

Oscar Bayona

La barcelonina Arian Martín

sobretot la física. Concretament l'astrofísica. M'agradaria fer el doble grau de matemàtiques i física i així poder-me dedicar a l'astrofísica» apunta decidida.

JÚLIA VILANOVA

Institut Miquel Bosch i Jover d'Artés

«Més nois que noies volen fer el científic o el tecnològic»

M. L. Manresa

«L'any passat, una professora ens va ensenyar les bases de les matemàtiques i encara que a molts dels meus companys no els agradava gens, a mi em va despertar una curiositat especial». Així es va en-

amorar de les mates Júlia Vilanova, que actualment cursa tercer d'ESO a l'Institut Miquel Bosch i Jover d'Artés. Així i tot, reconeix que el seu cas és poc comú, sobretot entre les seves companyes: «Hi ha molts més nois que noies que vulguin fer el batxillerat tecnològic o científic». Ella, tot i tenir

Oscar Bayona

L'artesenca Júlia Vilanova

grans habilitats matemàtiques, està indecisa, «encara no sé si tirar cap a les humanitats o decantar-me per la física o les matemàtiques» reconeix, «encara falta

molt de temps» conclou mentre sospira.

És una circumstància que no és nova, i un biaix que alguns professors encara fan perdurar, «moltes vegades tinc la sensació que se'ls valora més». Vilanova, però, no vol que aquesta manera de fer condicioni la seva relació amb la resta de companys: «A classe m'agrada explicar a la resta com es fan alguns problemes, i a poc a poc hi he trobat el gust».

Al seu parer, el fet que la resta d'alumnes considerin les matemàtiques una assignatura que no els motiva, té a veure amb com expliquen els professors. «Si no m'es t'expliquen com has de fer els problemes, amb un procediment estricte» els companys perden interès, «les mates es construeixen soles i són com un llenguatge molt divertit».

MONTSERRAT RULL

Institut Andreu Nin del Vendrell

«Veig les mates com un joc i no com una matèria»

M. L. Manresa

A vegades, la passió arriba des de ben d'hora, i ho acostuma a fer de les maneres més inesperades. Per la Montserrat Rull, estudiant de 14 anys del Vendrell, l'amor per les matemàtiques va arribar en una etapa molt primerenca de la seva vida, concretament «a segon de primària, estàvem fent sumes i restes, m'avorria perquè ha ho sabia fer i la meua mare em va ensenyar a fer multiplicacions difícils».

De fet, ella mateixa considera que «vaig començar a veure les matemàtiques com un joc i no com una matèria», i que precisament aquesta ha estat la raó per la qual li ha estat tan senzill millorar

el seu nivell. Una de les conseqüències de descobrir aquest amor cap a les matemàtiques tant primerenc ha estat que s'ha avançat a la resta de companys: «A primària no tenia gaire llibertat, però a l'ESO he tingut profes-

sors que em permetien aprofundir en les demostracions, saber el perquè s'havia resolt de la manera que s'havia fet».

En el futur, té clar que continuarà fent matemàtiques, tot i que té previst combinar-les amb una al-

Oscar Bayona

La vendrellenca Montserrat Rull

tra de les seves passions: la informàtica. Rull també s'ha trobat amb una important presència masculina en les classes de ciències: «a optatives com tecnologia, només som dues noies».